

λου Βελέντζα υπάρχουν ισχυρότεροι μαρτυρίες ἢ περὶ τοῦ ἡγουμένου Συμεών; *Ας εἶναι.

Ὁ Θεόκλητος Μπούμπουλης κατέθεσεν ὅτι κατὰ Μάϊον τρέχοντος ἔτους—δὲν ἐνθυμείται ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν—τοῦ ἔδωκεν ὁ ἡγούμενος ἕνα τόπι πανὶ διὰ νὰ βράσῃ σακούλες πρὸ βάζουσε γαλακτερά, τὰ ὅποια ὁ ἡγούμενος ἔστειλε δῶρα εἰς διαφόρους ἐν Ἀθήναις. Τὸ πανὶ εἶχε τελειώσει καὶ ὁ μάρτυς ἐζήτησεν ἄλλο ἀπὸ τὸν ἡγούμενον, ὅστις τοῦ εἶπε γὰρ τοῦ δῶση δύο σινδόνια καὶ πῆγαν εἰς τὸ δωμάτιόν του διὰ νὰ τὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ κιβώτιον ὅπου τὰ εἶχε. Καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἡγούμενος ἔβγαζεν ἀπὸ τὸ κιβώτιον τὰ σινδόνια, μαζὺ μὲ τὸ σινδόνι σήκωσε δύο φύλλα γραμματοσήμου. Ὁ Θεόκλητος τότε ἔσκυψε νὰ δῇ καὶ εἶδεν ὄχρον πολὺν γραμματοσημῶν κυανῶν, πάχους ὡσεὶ δέκα δακτύλων, ὡς εἰδείκνυε διὰ τῶν χειρῶν του· ἄλλ' ὁ ἡγούμενος τὸν ἔσπρωξε καὶ ἐπειδὴ εὐρέθη μπόσικος, ἔπεσεν ἔξω τῆς θύρας τοῦ δωματίου, τὸ ὅποιον ἐκλείσεν ὁ ἡγούμενος, ἐκλείδωσε τὸ κιβώτιον καὶ μὲ τὰ γέλοια εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἀνοίξε πάλιν τὴν πόρτα.

Ὁ Μπούμπουλης τὸν ἠρώτησε τί τὸ κάμνει τόσον γραμματόσημον· ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ ἀπήντησεν ὅτι εἶχε κι ἄλλο καὶ τῷστειλεν εἰς τὸ Λαύριον καὶ τὸ χωριὸ του.

Ὁ Πρόεδρος τὸν ἐστενοχώρησε διὰ νὰ εἰπῇ ἂν ὁ ἡγούμενος τὸν ἔσπρωξε ἑλαφρά ἢ ὀρμητικῶς, καὶ ὁ Μπούμπουλης πάντοτε ἀπήντα ὅτι ἑλαφρά τὸν ἔσπρωξε, διότι δὲν εἶχε πάθος—φράσιν τὴν ὁποίαν συχνὰ πυκνὰ ἐπανελάμβανεν—ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο κακοροϊζικο καὶ αὐτὸς εὐρέθη μπόσικος, ἔπεσεν.

Μετὰ δύο, τρεῖς ἡμέρας ἐφανέρωσε τὸ περιστατικὸν εἰς τὸν διάκονον Σεραφεῖμ ὅστις τοῦ εἶπε: Δὲν γινώρισκω τίποτε. Ἐκτοτε δὲν ξαναμίλησε περὶ αὐτοῦ. Δὲν ἐγνώριζε ποῦ σκυβαίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα (δηλαδὴ τὰ κατὰ Βελέντζαν). Τὸν ἐρωτᾷ ὁ Πρόεδρος τί κρίσιν ἐσχημάτισε περὶ τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ;—Κακὴ ἰδέα, λέγει, μοῦ πέρασε, τόσο γραμματόσημο τί νὰ τὸ κάμῃ.

Ἐρωτᾶται ἂν διέκειτο ἐχθρικῶς μὲ τὸν ἡγούμενον.

— Τὸν Μάϊον ἐγὼ δὲν εἶχα τίποτε μαζὺ του.

Τοῦτο θὰ τὸ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ μάρτυς Σεραφεῖμ, ὅτι ὁ Μπούμπουλης ὅταν τοῦ εἶπεν τὴν περὶ γραμματοσήμου σκηνὴν δὲν εἶχε συγχυθῆ μὲ τὸν ἡγούμενον, θὰ τὸ ἀρνήθῃ δὲ μετὰ δύο λεπτά, δηλαδὴ θὰ ψευστῇ ἀναιδέστατα, διότι εἶναι διάκος καὶ διότι ὀρκίζεται εἰς τὴν ἰερωσύνην του!

Περὶ Θερασυδούλου Βελέντζα εἶπεν ὅτι μίαν φορὰ πέρασε ἀπὸ τὴν μονὴν, καὶ ἄλλη μίᾶ ὁ Ἰωάννης Βελέντζας· ὁ πρῶτος διαβατικός, ὁ δεῦτερος ἔμεινεν ὄλην τὴν νύκταν. Ἀλλὰ κατόπιν εἶπεν ὅτι ἰπέρασε δύο φορές ὁ πρῶτος.

Ἐκ τῶν συνέδρων ὁ κ. Γεράρδος τὸν ἐρωτᾷ, εὐμεθεῖς καὶ αὐτὸς μπόσικος, ὡς ὅτε ὁ μοναχὸς Μπούμπουλης ἐσπρώχθη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου:

— Ὁ Θερασυδούλος Βελέντζας εἶχε μετὰ τοῦ ἡγουμένου ἀθεμίτους σχέσεις;

Καὶ εὐθὺς τὰ ἐγύρισεν, ὑποβοηθούμενος καὶ ὄλου τοῦ δικαστηρίου:

— Δηλαδὴ ὠφελοῦντο ἀθεμίτως;

Διάβουλε! Ἀκόμη καὶ τὰ λάθη τῆς γλώσσης, ὅταν πρὸκειται περὶ καλογήρων, λαμβάνουσι μορφήν σκανδαλώδη.

* *

Κάθηται ὁ Μπούμπουλης καὶ ἔρχεται ὁ μάρτυς **Σεραφεῖμ Μεγαλῆ**, ἑτῶν σαρανταπέντε, μὲ ὑγροτάτους ὀφθαλ-

μοὺς καὶ φυσιογνωμίαν πλήρη ὑποκρίσεως. Παρουσιάζεται μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ εἰπῇ τίποτε, καὶ ἐνίοτε θυμῶν ζῆτει ν' ἀποπάρῃ τὸ δικαστήριον. Ἐγινώρισκον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς δίκης τῶν Ἐπισκοπικῶν ὅτι διὰ τὴν ἀλήθειαν οἱ ἀθλιέστεροι μάρτυρες ἦσαν οἱ κληρικοί. Ἀλλὰ δὲν ἐφαντάζομην ὅτι τόσον ὀφθαλμοφανῶς ἐμελλον νὰ ἴδω αὐτὰ τὰ φαρδομάνικα μεταλλεῖα ψεύδους.

Βεβαίῳ τὸ γεγονός· ὁ μάρτυς Σεραφεῖμ ὅτι Μπούμπουλης τοῦ εἶπε ὅτι εἶδεν εἰς τὸ κιβώτιον πολὺ γραμματόσημον.

Ὁ Πρόεδρος. Καὶ τί ἰδέαν ἐσχημάτισες ὅταν σοῦ διηγήθη τὸ περιστατικὸν τοῦτο;

Μάρτυς. Μὰ τί ἰδέα νὰ σχηματίσω, οὔτε ἤξευ, α τίποτε.

Πρόεδρος. Δὲν ἐνθυμείσαι ἂν σοῦ εἶπεν ἂν εἶδε πλάκα ἢ πλάκες γραμματοσήμου.

Μάρτυς. Δὲν μ' ἔκαμε καμμίαν ἐντύπωσιν· δὲν ἐπειθόμην. Καμμίαν περιέργειαν δὲν μοῦ ἐκίνησεν. Τί πλάκα καὶ πλάκες.

Πρόεδρος. Μὰ δὲν ἔχετε οὐδὲν περιέργειαν;

Μάρτυς. Περιέργειαν ἔχω· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤμην εἰς τὴν Χαλκίδα....

Πρόεδρος. Ἐμαθεῖς δηλαδὴ εἰς τὴν Χαλκίδα ὅτι κυκλοφοροῦν κιβδηλα γραμματόσημα καὶ ὄχι ἀπὸ περιέργειαν.

Μάρτυς Πράγμα ποῦ δὲν εἶδα δὲν μποροῦσα καὶ νὰ τὸ πιστεῦσω.

Πρόεδρος. Ἀπὸ οἷς ἤλιπιζα περισσοτέρας λεπτομερείας, Ἐδῶ ἐμεσολάβησαν αἱ περὶ δυσαρσεσκείας τοῦ Θεοκλή-

τοῦ Μπούμπουλη μετὰ τοῦ ἡγουμένου ἐρωταποκρίσεις· καὶ ἐδῶ ὁ μάρτυς Σεραφεῖμ ἐψεύσθη ἀναιδέστατα εἰπὼν τὴν μὲν μίαν φορὰν ὅτι ὁ Μπούμπουλης τοῦ εἶπε περὶ τοῦ γραμματοσήμου δύο ἡμέρας πρὶν δυσαρσεστήθῃ μετὰ τοῦ ἡγουμένου, τὴν δὲ ἄλλην ἀφοῦ δυσαρσεστήθῃ. Τοῦ ψεύδους τούτου ἀντελήφθην ἐγὼ ἀκριβέστατα, μετ' ἐμοῦ ὁ πλησίον μου καθήμενος ὑποταμίας Γρηγοράκης καὶ οἱ ἐκ τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, μεθ' ὧν ἦλθον περὶ αὐτοῦ εἰς συνομιλίαν· ἐπίσης καὶ ὁ κ. Βίσαγγελεύς. Μόνον ὁ κ. Πρόεδρος φαίνεται ἢ μὴ ἀντιληφθεῖς ἢ μὴ θελήσας νὰ σύρῃ ψεύστην ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου ἕνα ἰερωμένον.

Μετὰ τινὰς ἀκόμα ἀκροβολισμοὺς μετὰ τοῦ διακόνου καὶ τοῦ Μπούμπουλη, ἔνθα ὁ τελευταῖος διηγήθη πῶς ὁ ἡγούμενος ἐπανελθὼν εἰς τὴν μονὴν ἐξ Ἀθηνῶν—ἔκαμνε δὲ συχνὰ πυκνὰ ταξείδια εἰς Ἀθήνα—ἀπεδίωξε τὸν Μπούμπουλην ἐκ τῆς μονῆς ἀνευ λόγου καὶ πολὺ ἀποτόμως, διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 2αν ὥραν μ.μ. χάριν ἀναψυχῆς, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Προέδρου.

Καλιδάν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

[Ἴδου ὁ διαβόητος 17 ἀριθμὸς τῶν χειρογράφων τῆς πρώτης ἐκ Σούρας ἐπιστολῆς, λησμονηθεὶς καὶ μὴ ἀκολουθήσας τοὺς συντρόφους του ἐν τῷ ταχυδρομείῳ. Ἄν δὲν δυσαρσεστῇ τοὺς ἀναγνώστὰς μας, τὸν δημοσιεύομεν ἐν τῷ 20θῷ:]

Ὁ εὐεργετικὸς κώδων τοῦ Προέδρου μοῦ στέλλει παρηγορὰ τὰ μεταλλικὰ του κυμάτια, διότι ἐβαρύνθην ἀναμένων.

Ἄρχεται ἡ πρώτη προσέλευσις τῶν κατηγορουμένων.

Ἐγείνεται ὁ Θερασυδούλος Βελέντζας. Τὸν γινώρι-

Ζετέ· σὰς τὸν περιεγράψαμεν ἄλλοτε ἐν τεσσαρσὶ στήλαις, τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἄλλη συνάδελφος· ὁ Ἀσμοδαίος— σὰς εἶδεν ἐν μεγάλῳ τὴν εἰκόνα του· δὲν φέρει πλέον τὸν φαῖν ἐπενδύτην, ὑφ' ὃν τὸν ἐθεώμεθα τὰς πρώτας ἡμέρας μεταβαίνοντα εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀνακρίσεως. Τὸ ὑπομάμισόν του πενθεῖ· καὶ ἡ μορφή του περισσότερο τοῦ ὑποκαμίσου· παρετήρησα ὅτι ἔχει καὶ βῆμα καλογήρου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός· βεβαίως ἐὰν δὲν ἔχη δύο ψυχὰς, ὡς ὁ Φάουστ, ἔχει τοῦλάχιστον δύο μορφὰς καὶ δύο παραστήματα. Βεβαίως ὑπὸ αὐτὴν τὴν μορφήν δὲν διέτρεχε τὰ Θεσσαλικά πεδία. οὐδ' ἀνέπτυσσε μαχόμενος τὴν ψυχικὴν ἐκείνην ἀταραξίαν καὶ τὸν πολεμικὸν θυμὸν, τοῦ ὁποῦ πολλοὶ εἰσὶν οἱ αὐτόπται μάρτυρες. Ἀλλ' ὅταν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ πνεύματι τοῦ κατηγορουμένου εἶχον τελέσει μνήστρα, κομπαρεθότος κανενὸς ὑπουργοῦ ἢ πρωθυπουργοῦ, τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης (καίμεις, ἔλλειμμα, γραμματίσημον κλπ.) καὶ τὰ ἔργα τοῦ πολέμου, τότε ποσὼς δὲν ἐκπληττόμεθα μὲ τὸν δυασμὸν τοῦ ἀνδρός.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἴνα ἰκανοποιηθῶμεν ταχύτερον τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας διὰ τὰ Βελενδζικά, τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν θέλομεν δημοσιεύσει ἀντὶ τριῶν τεσσαρὰ φύλλα.

Ἀπολογούμενος ὁ Βελενδζας ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἐπέκετο πόλεμος μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας ἐννοοῦσε νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ αὐτός διὰ νὰ δοξασθῇ καὶ γίνῃ στρατῆγός τῆς Θεσσαλίας, οὕτω δὲ πληρώσῃ καὶ τὸ ἔλλειμμά του.

Κύριοι στρατηγοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκούετε; Μ' ἓνα στρατηγηλῆκι εἶναι δυνατόν νὰ πληρώσῃ τις ἔλλειμμα 300,000 δραχμῶν.

Ὅσατε ἂν ἐπετύγγανε τοῦ πόθου του τούτου ὁ κ. Βελενδζας, δὲν βλέπομεν κατὰ τί θὰ διεφερεν ἡ παρούσα θέσις, εἰμὴ ὅτι θὰ ἦτο ὑπόδικος μὲ 25 γαλιόνια.

Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος ἀντιγράφομεν τὰ ὀνόματα δύο ὑποψηφίων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας. Ὁ εἰς ὀνομάζεται Ἀναστάσιος Χεσώτης καὶ ὁ ἄλλος Κωνσταντῖνος Κωλαντεράς. Πιστεύομεν ὅτι καὶ ὁ κ. Ἰεροκλῆς ἀκόμα ὁδδὲν ἔχει ν' ἀντιτάξῃ κατὰ τῆς φυσικότητος τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ.

Μόλις ἀποβάντες προχθὲς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, εἶδομεν πλειστηριαζόμενον τὸν Γεώργιον, ἓνα παληοκάζανο τῆς Ἐταιρίας, ἐκθρονισθέντα ἐκ τῆς ἀτμομηχανῆς ὅπου ἐβασίλευεν καὶ πωλούμενον εἰς τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας του, ὡς σίδηρο. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι οἱ διαπρεπέστεροι πλειοδοτοῦντες ἦσαν δύο Ἄγγλοι, πρωταγωνιστοῦντες πάντοτε εἰς τὰς ἐκθρονίσεις, ὁ τοῦ Πειραιῶς Μὰκ Δούαλ καὶ εἰς ἄλλος. Εἶχε καὶ αὐτὸ τὸ παληοκάζανο ὁ Γεώργιος τὴν ἀκμὴν του, ὅταν τὸν ἔφεραν εἰς Πειραιᾶ,

νεώτατον, στίλβοντα, ὄλον ζῶν, ὑποσχόμενον οὐδέποτε νὰ γηράσῃ, νὰ μὴ τεθῇ εἰς ἀπομαχίαν, πάντοτε νὰ δουλεύῃ, ποτὲ νὰ μὴ καθῆται. Ἀλλ' ἦτο παληοκάζανο, αἱ παρειαὶ του ἐφθάρσαν, ἡ ὕλη του διεφθάρη, σκωρία, ὡς ἄλλος Βελενδζας ἐπὶ τοῦ Κουμουνδούρου, ἐπεκάθησε καὶ ἦτο φρίκη νὰ τὸν βλέπῃ τις τρυπημένον, γελοῖον, μὲ διάφορα χρώματα, ὡς μασκαρᾶν τῶν Γύφτικων κατὰ τὰς ἀπόκρως, δεχόμενον ὄλον τὸ ὄνειδος τῆς πλειοδοσίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ τύχη τῶν παληοκάζανων!

Θεατρικά. Μετὰ δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας ὁ κ. Λεκατοῦς ἀρχεται τῶν παραστάσεων τοῦ μετὰ τῆς νέας ἑταιρίας, ἣν κατήρτησεν ἐκ τῶν καλλιτέρων νέων, τῶν πλείστων φοιτητῶν τῆς Νομικῆς καὶ τριῶν ἢ τεσσαρῶν νεανίδων, ἃς καὶ οὗς ἐμόρφωσε κατὰ νέον ὄλως τρόπον τοῦ ὑποκρίνεσθαι. Τὸ πρῶτον παρασταθόσημον δράμα ἔσται ὁ Ρισιλέ, μεγάλης δυνάμεως καὶ λαμπρῶν χρωμάτων ἔργον τοῦ εὐφραντάστου ἄγγλου δραματοποιοῦ καὶ μυθιστοριογράφου Μπουλδερ.

Ἡ Νέα Ἐφημερίς—ἡ τοῦ Ἰωάννου Καμπούρογλου— ἀρχεται δημοσιευομένη ἀπὸ τοῦ προτεχοῦς Σαββάτου. Ἐτοιμασθῆτε εἰς ἀπόλαυσιν. εἰς τέρψιν, εἰς γέλοια, εἰς φούρκαν, εἰς πείσμα.

Τί κωμωδία! Ἐγένετο μνημόσυνον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τοῦ μακαρίτου Βούρου καὶ ἔτυχε νὰ ἀναγινώσκηται τὸ Εὐαγγέλιον ἐνθα μεταξὺ ἄλλων λέγεται ὅτι εὐκολώτερον ἐστὶ κἀμίλον διελεῖν διὰ τριμαλιᾶς βρεφίδος ἢ πλοῦσιον εἰσελεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐνθυμηθῆτε δὲ ὅτι ὁ μακαρῆς θ' ἀποπειραθῇ νὰ τρυπήσῃ διὰ τῆς τριμαλιᾶς αὐτῆς μὲ τὰς 10,000 δραχμ. ποῦ ἄρτησεν εἰς τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον, ἀφοῦ εἶχε λάβει παρ' αὐτοῦ εἰς ἰνοικία ἑκατοστίας χιλιάδων.

Ἀλλὰ ποῦ τὸν ἀφίνει ὁ ἅγιος Πέτρος!

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

(Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»)

Σόφρα.

Ἀθήναι.

Δίκη Ἰερατώθῃ ἕκτην ὥραν ἐσπέρας σήμερον, Θερασόβουλος Βελενδζας κηρυχθεὶς ἐνοχος ἐξοδεύσεως κιβδηλῶν ἀνευ συνεννοήσεως μετὰ κιβδηλοποιοῦ, κατεδικάσθη ἐξάμηνον φυλάκισιν, λοιποὶ ἠθωώθησαν. Ἐτυμηγορία ἐπίρθη ἐπισικιῆς.

Ε. Α.

Σ. Σ. Σχόλια τοῦ τηλεγράφου ἐν τῷ φύλλῳ τῆς αὔριον, ὅπερ ἐπίσης πλήρη Βελενδζικῶν, καὶ ἴδια τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Βισαγγελέως κ. Καρράζα, θέλει πωληθῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς μετὰ μεσημβρίαν.